

مجله پزشکی دانشگاه علوم پزشکی تبریز
دوره ۳۴ شماره ۳ مرداد و شهریور ۱۳۹۱ صفحات ۸۰-۷۶

مقایسه سطح سرمی ویتامین D کودکان مبتلا به دیابت ملیتوس تیپ یک و کودکان غیر دیابتی

سیامک شیوا: مرکز تحقیقات سلامت کودکان، گروه کودکان، دانشکده پزشکی، دانشگاه علوم پزشکی تبریز، تبریز، ایران، نویسنده رابط:
E-mail: shivasiamak@yahoo.com

لیدا سبکتکین: مرکز تحقیقات سلامت کودکان، گروه کودکان، دانشکده پزشکی، دانشگاه علوم پزشکی تبریز، تبریز، ایران
امیر قربانی حق جو: مرکز تحقیقات بیوتکنولوژی، گروه بیوشیمی، دانشکده پزشکی، دانشگاه علوم پزشکی تبریز، تبریز، ایران
فاطمه سارا ابولقاسمی فخری: گروه کودکان، دانشکده پزشکی، دانشگاه علوم پزشکی تبریز، تبریز، ایران

دریافت: ۹۰/۲/۱۸ پذیرش: ۹۰/۵/۲۹

چکیده

زمینه و اهداف: ویتامین D تنها ویتامینی است که بصورت هورمون در بدن عمل می کند و توزیع بیش از دوپست ژن در بدن را کنترل می کند. کمبود این ویتامین سستز و ترشح انسولین در انسان را مختل می کند. هدف از این مطالعه بررسی سطح سرمی ویتامین D3 در کودکان مبتلا به دیابت قندی نوع ۱ و ارتباط آن با HbA1c بوده است.

مواد و روش‌ها: در یک مطالعه تحلیلی، سطح سرمی ویتامین D در ۵۰ کودک مبتلا به دیابت قندی نوع ۱ با ۵۰ کودک سالم که از نظر سن، قد، وزن و جنس با گروه اول همسان بودند مقایسه گردید. در گروه مورد، همبستگی بین سطح سرمی ویتامین D3 و HbA1c نیز ارزیابی شد.

یافته‌ها: میانه سطح سرمی ویتامین D3 در گروه بیماران بطور معنی داری کمتر از گروه سالم بود (۳۱/۰۵ میلی مول در لیتر با IQR=۲۵/۶۰ در برابر ۴۲ میلی مول در لیتر با IQR=۲۱/۶۵؛ $P=۰/۰۱$). در گروه دیابتی ۱۹ بیمار (۳۸٪) دچار کمبود ویتامین D3 و ۳۱ بیمار (۶۲٪) با سطح ناکافی ویتامین D3 بودند؛ در حالی که در گروه غیردیابتی، ۹ کودک (۱۸٪) دچار کمبود ویتامین D3 و ۴۱ کودک (۸۲٪) با سطح ناکافی ویتامین D3 بودند ($P=۰/۰۳$). همبستگی معنی داری بین سطح سرمی ویتامین D3 و HbA1c وجود نداشت ($P=۰/۷۰$ ، $\rho=۰/۰۶$).

نتیجه گیری: کودکان مبتلا به دیابت قندی نوع یک در مقایسه با کودکان سالم سطح سرمی ویتامین D کمتری دارند. این کاهش در سطح ویتامین D رابطه ای با کنترل گلیسمیک ندارد.

کلید واژه‌ها: دیابت نوع ۱، سطح سرمی ویتامین D، کودکان، هموگلوبین گلیکوزیله